

DELAVSKA FRONTA

Uredništvo: Maribor, Koroška cesta 5. Uprava: Maribor, Koroška cesta 1. Naročnina: celoletno Din 36.—, mesečno Din 3.—, Oglasi po ceniku. — Izhaja vsako soboto zjutraj.

Nasprotji se do- tikata.

Hitler in Mussolini se rada pohvalita, da sta rešila Evropo pred boljševizmom. Toda človek bi moral biti zelo naiven, da bi šel na limanice fašizmu v strahu pred boljševizmom. Med boljševizmom in posebno med nemškim narodnim socializmom namreč ni bistvenih razlik. Hitlerjevci imajo resnično Nemce in ostalo evropsko javnost za velike tepce, ko hočejo dopovedati, da so oni rešili Nemčijo boljševiške nevarnosti, ko pa ve že vsak otrok, da Nemčija ni neposredna sosedna Rusije, ker je med njima cela vrsta vmesnih držav.

Zasebni ali državni kapitalist.

Kaj si sploh predstavlja nemška množica in kaj si še predstavlja pod pojmi socializem, komunizem in narodni socializem? Ali bi sploh mogla drveti od onega do drugega — izma, če bi v katerega sploh verovala? Kje je meja med vladajočimi in vladanimi? Ali ni tudi v Rusiji kasta vladajočih in vladanih? Ali ni nazadnje za delavca vse eno, če ga izžema zasebni ali državni kapitalist oziroma kateri od obeh postopa z njim mileje? Pred temi problemi narodni socializem izgubi mnogo, mnogo! Za koliko je osrečil Hitler delavca bolj kot ruski boljševizem?

Narodni socializem — kopija boljševizma

Kje je nadalje kaka razlika med nastopom hitlerjevstva ter boljševizma začenši pri razpustu strank, strokovnih organizacij, pri protijudovskih pogromih in preganjanju cerkve in duhovščine? Nemški narodni socializem je v marsičem verna kopija boljševizma — mogoče najbolj pa še v preganjanju vere. Glede verskega vprašanja je razlika le v tem, da boljševizem brez bojzani uganja brezboštvo in zatira versko misel, hitlerjevci pa delajo to — v drugačnih razmerah — bolj hinavsko in zvito. S papežem so sklenili konkordat, ki ga pa lomijo ob vsaki priliki. Slabe učence so se pokazali hitlerjevci le kar se tiče armade, ki so jo tudi hoteli hitlerizirati, pa jim je to spodletelo in je moralo svojo držnost plačati z življenjem 1300 članov napadalnih oddelkov, med njimi nekateri najbližji Hitlerjevi prijatelji. Nemška generaliteta je preživela socializem, demokracijo in preživlja tudi hitlerjevstvo.

Nemčija — Rusija.

Znano je, da je prav tako izkoriščen nemški kot ruski delavec, prvi za zasebna, drugi za državnega kapitalista. Nobena skrivnost ni, da vtika tudi nemški kot ruski policaj svoj nos v zasebno družinsko življenje. Celo sam Göbels ne taji, da pravstveno življenje nemških deklet po delovnih taboriščih ne zaostaja po pokvarjenosti za ruskimi dekleti. V posameznih slučajih se čujejo o moralni pokvarjenosti v današnji »mladi« Nemčiji strašne stvari. Svetu sploh ni znano, kako naglo napreduje »obnova« Nemčije pod diktaturo rjavosrajčnikov. Kar se tiče propagande v inozemstvu, jo vrši hitlerjevstvo ravnotako kot ruski komunizem. Saj beremo dan za dnem o hitlerjevcih na Madžarskem, Romuniji itd. Tu di denarnih obveznosti napram inozemstvu ne vrši narodni socializem. V tem se le toliko razlikuje od Rusije, da ta noče plačati carističnih dolgov, Nemčija pa niti onih, ki jih je napravil sedanji režim.

Velika laž je, da je danes v Nemčiji Cerkev živa le še po zaslugi režima. Duhovno je moglo hitlerjevstvo prav tako malo osvoboditi nemško ljudstvo kot komunizem. Slednji je svoj vrhunec že davno dosegel. Saj ga niso zavrgli le posedujoči deset tisoč, temveč tudi delovno ljudstvo. Komunistični napad na socijalistične strokovne organizacije je te sicer oslabil, ni jih pa razbil. Prav nič pa ni mogel škoditi krščanskim strokovnim in kulturnim organizacijam katolikov in protéstantov. Ob krščanskem nasipu so padla komunistična kopja polomljena nazaj. Ljudski kancelar krščanski strokovničar Brüning bi mogel prav kmalu privedi nemško ljudstvo do boljših časov, če mu ne bi konservativci s Hindenburgom na čelu zavirali poti. Hitler se mora zahvaliti za svojo oblast le tem elemen-

Vlada ima razumevanje za težnje slovenskih delavcev.

Uspehi jeseniške in zagorske delavske deputacije v Belgradu.

Dne 12. marca je prispela v Belgrad deputacija delavstva iz Jesenic, ki so jo tvorili: Peter Arnež, banovinski svetnik; kaplan Andrej Križman in g. Avgustin Kuhar, uradnik KID. Na merodajnih mestih je posredovala proti zmanjšanju obratovanja v podjetjih KID na Jesenicah. Deputacija je bila koj sprejeta pri obeh slovenskih ministrih, dr. Korošcu in dr. Kreku, nato pa tudi v ostalih ministrstvih. Kakor znano, so nameravali omejiti obratovanje železarne na Jesenicah radi nameravane razširitve Zenice. To bi imelo za posledico redukcijo velikega števila kovinarskih delavcev. Ker bi redukcija obratovanja pri KID zadela vso našo Gorenjsko, je deputacija zaprosila na vseh merodajnih mestih, da se to ne izvrši. Oba slovenska ministra sta obljubila vso svojo zaščito jeseniškemu delovnemu ljudstvu. Na njuno posredovanje je bila deputacija sprejeta pri ministru za gozdove in rudnike Gjuri Jankoviču, ki ji je naročil, da lahko sporoči jeseniškemu delavstvu, da ne obstoja nikakršna nevarnost za Jesenice in naj delavci ostanejo mirni, ker Zenica ne bo podvzela nikake borbe proti nikomur. Notranji minister dr. Anton Korošec je pa naročil banskemu svetniku g. Arnežu tudi, naj sporoči njegove pozdrave jeseniškemu delovnemu ljudstvu.

Istočasno se je mudila v Belgradu deputacija iz zagorskih revirjev, v kateri so bili: Anton Prosenc, zagorski župan; Vital Vodusek, zagorski kaplan; Vinko Ustar, zagorski rudar; Franc Križnik, ban. svetnik iz Trbovelj ter Franc Pliberšek, načelnik II. rudarske skupine iz Trbovelj. Deputacija je prišla v Belgrad zaradi posredovanja na merodajnem mestu, da bi železniška uprava naročila premog pri TPD, ker bi se s tem število brezposelnih v Trbovljah, predvsem pa v samem Zagorju zelo zvišalo. Deputacija je bila najprej sprejeta pri obeh slovenskih ministrih dr. Korošcu in dr. Kreku, nadalje pri glavnem ravnatelju državnih železnic Naumoviču in njegovem pomočniku Cugmusu, načelniku strojnega oddelka Stefanoviču, nato pa je bila sprejeta skupaj z ministrom dr. Krekom pri ministru za gozdove in rudnike Gjuri Jankoviču in ministru za socialno politiko Čvetkoviču. Oba ministra sta obljubila, da bosta povsod zagovarjala in podpirala njih predloge radi težkega stanja, v katerem se nahaja slovensko delavstvo. Minister za socialno politiko Čvetkovič je obljubil, da bo nakazal delavski kuhinji v Zagorju, v kateri prejema hrano brezposelni rudarji in delavstvo, znesek 10.000 Din iz sredstev, ki jih ima še po dvanaestih in pa, da bo poslal tudi vagon hrane.

Španija v oblasti komu- nističnih tolup.

V enem tednu požgali 20 cerkva, 15 samostanov, nešteto katoliških ustanov in šol.

Dne 10. marca je izbruhnila na več krajih Španije komunistična revolucija. Od tedaj se nahaja vsa država v nevarnem vrenju, ki zavzema čimdalje hujše oblike. Začelo se je divjanje komunistov v Granadi, prešlo je nato na Madrid od tam v Cadiz, potem v Valencio in nato še na druga središča, kjer so komunisti najbolj močni. Komunistične tolpe so vprizarjale strašne grozovitosti. Mnogi so navalile najprej na cerkve, na samostane in katoliške ustanove, pa tudi na zasebne hiše katoličanov. Vse so požgali. Policija je nastopila sicer, bila pa je na višje povelje »brez moči«. Komunisti so ustavljali na cestah avtomobile in tramvajske vozove ter jih na mestu zažigali med strahovitim pokanjem bencinskih kotlov. Madridska skupina komunistov je izdelala podroben načrt za napad na prestolico samo. Vodstvo upornikov je dalo povelje 4000 oboroženim delavcem, da so v treh smereh prodirali v mesto. S seboj so nosili posode z bencinom, katranom, ročne granate in bombe z ekrazitom. Imeli so nalog, da uničijo in požgejo brez izjeme vse cerkve in samostane. Imeli so tudi poseben spisek s točno zabeležbo vseh stanovanj in zasebnih hiš, ki jih morajo izropati in zažgati. Uspeh tega pohoda je bil strahovit: 9 najlepših madridskih cerkva je sedaj spre-

menjenih v razvaline, nad 50 hiš so požgali in izropali. Šele, ko so prišli oddelki vojaštva, je po celonočnem divjanju nastal v prestolici mir. Požarne brambe niso smele na pogorišča, njihove vozove so demonstranti uničili, gasilce pa pretepli in napodili. Cele ulice so v predmestjih divjaki spremenili v razvaline. V Cadizu so komunisti požgali 7 cerkva, dva samostana, bogoslovje, 4 katoliške šole in nešteto hiš. Najhujše požigalce je policija aretirala, po nalogu iz Madrida pa jih je morala izpustiti. V Valenciji so imeli komunistični voditelji posvetovanje, na katerem so sklenili, da se mora nemudoma na Špan-skem oklicati komunistična republika. — Strašna divjaštva, ki jih uganjajo zbesnele množice komunistov, so spravila tudi socijalistično vladno v skrb. Proglasili so v vseh večjih mestih obsedno stanje, ki pa malo pomaga, ker so zavzela ta divjaštva že prevelik obseg. Socijalisti in levičarji sedaj uvidevajo, da so priklicali nad državo strahovito nesrečo, ko so izrinili katoličane iz vlade in izročili državo v oblast komunističnim tolpom, ki bodo najprvo obračunale s socijalisti, kakor že sedaj odkrito grozijo, če ne bo v zadnjem trenutku rešila katoliška protiakcija ogrožene države.

in bi prišlo spet do veljave zdravo demokracije življenje. Pa tudi domačih nacionalističnih stremeljenj se mora naše delavstvo skrbno varovati, čeprav prihajajo k njemu njegovi zastopniki s priliznim obrazom. Nepazljivost delovnih množic bi se mogla maščevati nad našim delavstvom ravno tako kot se maščuje v Italiji, Nemčiji in Rusiji.

tom in pa lahkomišelnosti strokovno neorganiziranih delavcev.

Po čigavi krivdi bo zapadla Nemčija komunizmu?

Ali ni očitno, da mora pasti Nemčija v naročje komunizma po event. padcu Hitlerja, ko danes ni več onih starih ljudskih organizacij, ki so bile svojočasno positeljice nemške demokracije, dočim se pa v današnjih razmerah naravnost umetno vzgaja v komunizmu? Ali se ne širijo taki glasovi tudi o Mussolinijevih naslednikih v Italiji?

Evropsko delavstvo bi si globoko oddahnilo, če bi bila ta rana izrezana iz Evrope

Podžupan Žebot glede obstoja žel. delavnic v Mariboru.

Naš urednik je te dni obiskal podžupana g. Franja Žebota in ga je naprosil, da bi mu dal pojasnila, kako je opravil svoje intervencije poprejšnji teden glede nadaljnega obstoja delavnic drž. železnic v Mariboru. Urednik »Delavske fronte« je stavil g. Žebotu sledeča vprašanja:

Ali si potoval v Beograd samo radi železniških delavnic v Mariboru?

»Ne! Glavni namen mojega potovanja v Beograd je bil, da pri finančnem in notranjem ministru izposlujem dovoljenje za naknadno posojilo, ki ga naša občina rabi za popolno dograditev in dokončanje raznih del pri novi magdalenski šoli ter za nabavo opreme te šole. Kakor Vam znano, je prejšnji režim na magistratu tako »pametno« sestavil proračun za to šolo, da manjka okoli 1 milijon in 600.000 Din, da se zamore vse končati in nabaviti. Če hočemo šolo do jeseni dograditi in vse opremiti, smo morali zaprositi še za posojilo 1.600.000 Din. Ko sem te intervencije pri gg. ministrih opravil, sem pa še pritiskaval kljube v raznih ministrstvih za naše ljudi, katerim se godijo krivice.«

Kaj ti je rekel minister za železnice g. Spaho, ko si ga prosil, naj delavnice državnih železnic v Mariboru ne prenese v Srbijo?

»Minister dr. Spaho, s katerim se dobro poznavam že iz časa mojega poslančevanja, je bil z menoj zelo prijazen. Radi delavnic v Mariboru mi je rekel, da ni namen ministrstva za promet, da bi se delavnice v Mariboru opustile, oziroma prenesele v Kraljevo v Srbijo. Nasprotno! Ministrstvo je napelo vse sile, da ostane delavnica v Mariboru neokrnjena.«

Nekaj pa je vendarle moralo biti vmes, ker so neki »strokovnjaki« pisali in govorili o tem, da se bodo železniške delavnice res premestile v Srbijo. Kaj ti je znega o tem?

»Dobro sem o tem informiran. Mariborska organizacija JRZ je takoj, ko so se raznesle te vesti, vložila pismene proteste na ministra za promet in tudi obvestila naša dva slovenska ministra. Obstojala je res namera, da se železniške delavnice v Mariboru popolnoma likvidirajo in sicer bi se naj ta likvidacija začela že letos. Slovenska ministra dr. Korošec in dr. Krek sta na našo pobudo nastopila energično ne samo pri ministru dr. Spahu, ampak tudi pri faktorjih, ki so predlagali in zahtevali demontiranje mariborskih železniških delavnic. Radi tega je bila moja intervencija prejšnji teden v Beogradu tudi uspešna, ker je minister dr. Spaho iz naših številnih intervencij povzel, da so delavnice državnih železnic v Mariboru za mesto Maribor in okolico nekakega življenjskega pomena. Da bi izgubilo okoli 2000 družin v Mariboru in okolici, osobito v Studencih, svoj kruh, to bi bil za naše mesto in okolico prehud udarec. Radi tega smo napeli vse sile, da rešimo eksistenco ubogih delavskih družin in obenem preprečimo veliko gospodarsko škodo za mesto Maribor in okolico. Slišal sem, da so neki strokovnjaki in še neki drugi odločilni faktorji dokazovali, da bi trebalo ne samo marib. železniško delavnico, ampak tudi druge take ustanove, ki so bolj na meji naše države, premestiti v osrčje Jugoslavije. Mi pa smo se postavili na stališče, da je naš Maribor itak zadnja leta bil silno zapostavljen in niti vlada, niti banska uprava ni pazila na to, da bi se naše obmejno mesto in okolica mogla gospodarsko bolj razvijati. Vse to sem tudi jaz v Beogradu predložil merodajnim gospodom in v imenu mesta Maribor energično protestiral proti demontiranju železniških delavnic v Mariboru.«

Ali imaš upanje, da bodo delavnice državnih železnic res tudi še naprej ostale v Mariboru in isti meri, kakor do sedaj?

»Po besedah g. ministra dr. Spaha in izjavi generalnega ravnatelja bi sodil, da

»Delavska fronta«

Izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

je nevarnost premostitve delavnic državnih železnic v Kraljevo odstranjena. Seveda moramo budno paziti na vse to in storiti vse korake, da se tudi v bodoče prepreči nevarnost demontiranja delavnic.

Ali so morda kakšni posebni vzroki vodili višje kroge, da so nameravali odstraniti delavnice državnih železnic iz Maribora?

»Namignilo se mi je, da so v Beogradu mnogokrat nezadovoljni, ker sumijo, da so delavnice državnih železnic v Mariboru leglo in tajno taborišče komunističnih in celo nemško-prekocuških elementov. Radi tega gledajo v Beogradu na delavnice včasih bolj črno, ker sumijo, da v delavnicah radi tajne agitacije in organizacije marksistov res ni vse v redu. Jaz sem zatrdil vsem, ki so mi o tem govorili, da v delavnicah v Mariboru sedaj ni opaziti kakke take tajne agitacije. Delavci so se po ogromni večini znebili marksističnih vsiljivcev in so zadovoljni, da imajo kruh. Povedal sem tudi, da imamo žalibog v Mariboru in okolici brezvestne denuncijante, ki si izmišljajo vsemogoče, samo, da bi iz golega strankarskega sovraštva kljubovali svojemu tovarišu in svojemu bližnjemu, ki ni njihovega mišljenja. To so takozvani »naprednjaki« in »nacionalisti«, ki pri svojem umazanem poslu ne izbirajo sredstev. Da bi pa radi malega števila marksistov bili očrtnjeni in omadeževani vsi delavci, to pa je vendar malo preveč.

Jaz sem mišljenja, da je treba pustiti vsakemu svobodo glede prepričanja, ali da uporabljajo »hipernacionalisti« tako žalostna sredstva, tega si nisem predstavljal. S takimi denuncijacijami hočejo »pofovci« in »nacionalisti« doseči to, da se delavnice premostijo iz Maribora v Srbijo, ne pomislijo pa, kako ogromno škodo bi napravili s tem ne samo ubogemu delavstvu, ampak tudi našemu slovenskemu Mariboru in okolici. Okoli 2000 družin bi bilo udarjenih. Od teh bi le malo število lahko iskalo kruha v centralni delavnici državnih železnic v Kraljevem, starejši in taki, ki imajo tukaj svoje hišice, pa bi ostali brez posla. Mesto Maribor in okolica bi imelo zopet novo armado brezposelnih. — Za sedaj smo najhujšo nevarnost s pomočjo naših dveh ministrov dr. Korošca in dr. Kreka preprečili. Za bodoče pa prijateljski svetujemo vsem delavcem v delavnicah državnih železnic, naj se varujejo nepremišljenih dejanj, osobito pa tajnih marksističnih in tudi »pofovskih« agentov. Onih 9 delavcev, ki so jih brezvestni »nacionalisti« lansko leto meseca aprila tik pred volitvami denuncirali in spravili od njih družin v daljne druge kraje, družine pa gladovale doma, je svaren vzgled, da je za delavstvo najboljše, da se v sedanjih težkih časih izogiblje marksistov in pofovcev, ker so oboji samo zapeljivci in škodljivci ubogega delavca.

smatra kot dokaz, da se je težišče angleških skrbi premestilo iz Sredozemlja proti severu in hoče imeti angleška vlad zaradi spora med Nemčijo in Francijo v rokah krepko orožje.

Francoski senat je po daljši razpravi z 226 proti 48 glasovom odobril ratifikacijo francosko-ruskega pakta.

Japonci so vdrl v Mongolijo. Japonska vojska je izvršila na azijski celini nov udar. Japonci so zasedli iz province Čahar šest velikih okrajev v Notranji Mon-

goliji. Te pokrajine so zato važne, ker vežejo Mandžurijo in Čahar z zadnjo največjo notranje-mongolsko pokrajino, ki je še pod kitajsko suvereniteto Nankinga — Suji-šan, katere meji na veliko pokrajino Sin-kjang ali na kitajski Turkestan, ki je prišel pred meseci pod suvereniteto sovjetske vlade, ki je v najintimnejših odnosajih z Moskvo.

Vseameriški kongres se bo vršil letos na predlog predsednika Združenih držav Severne Amerike v Buenos Aires.

Domače vesti.

Dolski g. župnik Peter Gorjup umrl. V Ormožu je umrl 16. marca župnik v Dolu pri Hrastniku g. Peter Gorjup v starosti 63 let. Pokoj njegovi delavni duši!

Nad 1 milijon Din bo plačala letos mariborska mestna občina za pokojnine in starostne podpore. Za bodoče bo ustanovljen poseben fond za plačevanje pokojnin in sicer iz donosa občinskih hiš v Smetanovi ulici. Izdeluje se načrt za kolektivno pogodbo za nameščence mestnih podjetij in za delavstvo. Načrt pride kmalu v pretres. V prihodnjem proračunskem letu bo posvetila občina vso pažnjo stanovanjskemu vprašanju revežev in bo skušala oskrbeti predvsem barakarje in vagonarje.

Umestna in hvalevredna izjava predsednika mariborskega senata. Vse obsodbe vredne hrvatske dejanja so se tako razpasla po Sloveniji, da bo moralo sodišče poseči po najbolj strogih kaznih, da vsaj zajezi krvave zločine. Ob priliki razprave med mariborskim sodiščem je poudaril g. predsednik kazenskega senata, da so potrebne najstrožje kazni, da se zmanjša število zločinov ter pobojev, ki so žalibog med Slovenci na dnevnem redu. Mariborsko sodišče bo uporabljalo pri izrekanju sodb najstrožje mere, da bo na ta način zatrla narodno sramoto! Koj po tej izjavi sta bila obsojena radi divjaškega uboja delavec Franc Potočnik na 12 let robije, njegov pomagač viničar Jožef Narat pa na 10 let.

Obsodba opasnega razbojnika. V Mariboru je bil 16. marca obsojen na 12 letno ječo prosluli vlomilec Franc Košajnc s Pobrežja pri Mariboru. Priznal je 9 vlovov, s katerimi je napravil 85.000 Din škode. Ob aretaciji v Mariboru je vprizoril z zasledujočimi stražniki pravo bitko in je izbil s kroglo iz samokresa levo oko sodarskemu pomočniku Sadeku.

Konj se je splašil motociklista v Bresterici pri Mariboru ter zdivil z vozom. Na vozu, ki je last posestnika Grašiča iz Bohove, je bilo 6 oseb. Tri starejše ženske so dobile hude poškodbe.

Dravo uravnavajo in krčijo njen rokav v St. Janžu na Dravskem polju. Poleg regulacijskih del se vršijo tudi obrambna dela ob bregovih Drave pri Slovenji vasi, Ptuj, Zabovcih, Markovcih, Borlu in Dobravi. Stroški pri St. Janžu znašajo 2 milijona Din in jih bo krila država, ostalo pa banovina. Zaposlenih je 80—100 delavcev domačinov.

O dražbi v Prevaljah smo že obširno poročali v našem listu. Dražbe posestev prevaljske Ilirske rudarske družbe se ne udeležujejo inozemci, ampak domačini. Doslej je bilo prodanih 35 nepremičnin in sicer posestva, gozdovi in nekaj hiš. Prodajne cene ne gredo visoko nad cenilno vrednost.

Obesil se je radi gospodarske propasti v Mariboru na Vojašniškem trgu gostilničar in pek Franc Klajnshek.

Razni požari. V Pokošah pri Pragerskem je uničil ogenj gospodarsko poslopje posestnice Jere Pišek. V okolici Pragerskega je upelnil ogenj hišo in gospodarsko poslopje pri Sagadinu v Leskovcu. V Gorci pri Ptuj se je radi slabega dimnika vnela viničarija g. Kravine iz Ptuja. Viničar Ivan Maroh si je s štirimi otroci v zadnjem trenutku zbužen iz spanja rešil golo življenje.

Smrtna žrtev igračkanka z revolverjem. 17 letni kmečki fant Jože Okrn od Sv. Barbare nad Škofjo Loko je ravnal tako nerodno z revolverjem, da se je ta sprožil in je zadela krogla neprevidneža v trebuh. Med prevozom v bolnico je fant podlegel poškodbi.

Lesena in s slamo krita viničarija je pogorela v Ljubstavi mesarju in gostilničarju Ivanu Helerju na Bregu pri Ptuj.

Prijet cerkveni ropar. Iz tabernaklja znamenite romarske cerkve na Ptujski gori je bila ukradena 50.000 Din vredna monštranca. Kot tat je že prijet in sodišču izročen večkrat kaznovani Franc Potočnik, posestnikov sin s Ptujске gore.

Vinske razstave se bodo vršile in sicer v: Slov. Konjicah od 22.—25. marca, v Dramljah pri Celju 25. in 29. marca in v Ptuj 3. in 4. aprila v prostorih Društvenega doma.

Millionska kazen za zaplenjeno tihotapsko blago. Onkraj Gornje Radgone je za-

dela trojica tihotapcev na graničarje, ki so streljali za bežečimi švercarji. Prijeta sta bila tihotapca Štefan Baš in Janez Flegar iz Tišine v Prekmurju, tretji švercar pa se je rešil s skokom v Muro. Carinska oblast je zaplenila saharina, vžigalnikov in kamenčkov toliko, da znaša na zaplenjeno blago carinska kazen 2 milijona Din.

Naročen umor in nagovor k umoru pred sodniki. V okolici Dolnje Lendave so našli lani novembra z zdrobljeno glavo mrtvega upokojenega železničarja Jožefa Kepe. Kot osumljene so zaprli: 28 letnega delavca Janeza Hozjan, 54 letnega konjača Janeza Vaš, ki je imel razmerje z 49 letno ženo umorjenega Katarino in 20 letnega delavca Štef. Sečkar. Zaprti so priznali, izvršeni ženo Katarino, da je bil izvršen umor po dogovoru z Vašem in proti nagradi po 2000 Din Hozjanu in Sečkarju. Obravnava radi omenjenega naročenega umora se je vršila v Mariboru 11. marca. Obsojeni so bili: Vaš na 20 let, Hozjan na 15 in Sečkar na 12 let ječe. Katarina Kepe je bila radi pomanjkanja dokazov spuščena na svobodo. — Isti dan kakor v Mariboru sta dajala odgovor pred sodniki v Celju 22 letni kmečki fant Avguštin Videmšek in 30 letna delavčeva žena Štefanija Štern, oba iz Beve pri Velenju. Omenjena sta se hotela iznebiti moža Šternove, ker je bil njima na poti. Letos 6. januarja je Videmšek dal Jakobu Kovaču nabito puško z nagovorom, naj proti nagradi 1000 Din, nove mize in postelje, ustrelji Šterna. Kovač je vzel orožje, a ga je izročil orožnikom in jim objasnili ozadje zadeve. Pred sodniki je Videmšek priznal, Šternova je tajila. Videmšek je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece robije, Štefanija Štern na 1 leto težke ječe.

Cela domačija pogorela. V Bačkovi pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je zgorela posestniku Francu Kurniku: hiša, hlev s škešnjem, krma, vozovi ter razno orodje. Zavarovalnina je malenkostna.

Nevaren požigalec na zatožni klopi. V Ljubljani so sodili dne 17. t. m. Ivana Štruklja, kateremu je očitala obtožnica v 21 primerih zločin požiga na ljubljanskem Barju. Povzročena je bila škoda 400.000 Din. Štrukelj je bil obsojen le za tri požige na 18 mesecev, glede 18 požigov je bil oproščen.

Obsojen, ker je požgal bratu gospodarsko poslopje. 39 letni Anton Peterca je 23. januarja v Dravljah požgal bratu Francu gospodarsko poslopje in je bil v Ljubljani obsojen na 10 mesecev zapora. Olajševalno je vplivala obsojenčeva slaboumnost.

Nogo si je zlomil pri smukanju na Gorenjskem ljubljanski sodnik Verbič.

Konzum piva pred in po vojni v Ljubljani. Ljubljana je pred vojno štela 47.000 prebivalcev, konzum piva pa je bil izredno velik. Tako so n. pr. Ljubljanci popili leta 1913 — 2.523.622 litrov piva. Zadnja leta pa konzum piva zelo pada. Tako se je lansko leto iztočilo v Ljubljani komaj 678.027 litrov piva, dasi šteje mesto skoro še enkrat toliko prebivalcev kakor leta 1913.

Še nekaj o ponarejanju kovancev v Belgradu. Zadnjič smo že poročali, da je bil v Belgradu aretiran direktor Kovnice d. d. Milivoj Bošković. Nakoval je sam zase za 300.000 Din kovancev po 50 Din. Iz preiskovalnega zapora so izpustili nekatere nameščence Kovnice d. d., ki so bili aretirani v zvezi s ponarejanjem kovancev. To so bili inž. Božidar Marjanović, mehanik Stanislav Pavliček, sluga Dušan Gombarevič ter delavec za modele živoin Dobrosavljevič. Zagovarjali se bodo na svobodi. Preiskava proti direktorju in bogatašu Milivoju Boškoviću je v glavnem zaključena, kakor poročajo listi iz Beograda, treba je samo še ugotoviti, kdo je prav za prav organiziral velikopotezno ponarejanje kovancev v Kovnici d. d. Treba je dognati, ali je glavni krivec bogataš Bošković ali knjigovodja Gjorgjevič. Zdaj še valita krivdo drug na drugega. Zanimivo je, da je nedavno izstopil kot član uprave Kovnice d. d. predsednik Akademije znanosti dr. Bogdan Gavrilović. Njegova žena je izjavila, da sicer ne ve, zakaj je mož odložil svojo funkcijo v Kovnici d. d., toda takrat, ko je odstopil, je govoril o neki »lopovščini« direktorja Boškovića. V nedeljo so prišli

Politične vesti.

O našem državnem proračunu razpravlja senat.

Novi jugoslovanski poslanik v Sofiji — Jurišić je bil sprejet od kralja Borisa v svečanostni avdijenci. Tako jugoslovanski poslanik v svojem nagovoru ko bolgarski kralj v svojem odgovoru sta naglasila potrebo nadaljevanja politike zblizanja med Jugoslavijo in Bolgarsko.

Gospodarska pogajanja z Nemčijo. V torek so se začela v Zagrebu gospodarska pogajanja med našimi in nemškimi zastopniki radi odstranitve vseh težkoč, ki so se pokazale pri izvrševanju trgovinskih pogodb med Nemčijo in Jugoslavijo. Na konferenci bodo razpravljali predvsem tudi o vprašanju v klirinškem prometu, govorili pa bodo tudi o odstranitvi klirinških težav pri izvozu perutnine na bazi obračunavanja po teži in tranzita čez Madžarsko, nadalje o izvozu jajc, o politiki nemške industrije in cenah njenih izdelkov na jugoslovanskem trgu.

Dr. Schuschnigg potuje. Obiskal je Budimpešto v spremstvu zunanega ministra Berger-Waldenega ter se sestal z ministrskim predsednikom Gömbösom. Skušal je prepričati Madžare, da se jim Avstrija kljub razgovorom s Čehi ne bo izneverila. Njegov obisk pa v svetu ni vzbudil posebne senzacije.

Nova grška vlada je končno vendarle sestavljena. Sestavil jo je Demerdzis ter ima njegova vlada značaj nevtralne vlade, ki zato računa na podporo vseh grških strank. Nova vlada se je predstavila parlamentu ta teden.

V Albaniji je izbruhnila revolucija. Do sedaj pa še niso znane dobene podrobnosti.

Posledice vkorakanja nemške vojske v Porenje. Francija grozi, da bo izstopila iz Zveze narodov, če ne bo Nemčija odpoklicala svojih čet iz Porenja. Francoskemu vzgledu bodo baje sledile vse države, ki so na stališču, da se morajo mednarodne pogodbe natančno izpolnjevati.

Anglija je prevzela vlogo posredovalca med Francijo in Nemčijo. Po angleških vestih bi se Francija zadovoljila tudi s temile zahtevami: Nemčija v simbolični obliki odpokliče vojsko iz Porenja. Razprava pred svetom Zveze narodov se vodi po členu 8 locarnske pogodbe. Nemčija se takoj zaveže, da ne bo gradila v Porenju nikakih trdnjav.

Odgovor Nemčije so Angleži takoj sporočili zastopnikom Francije, Belgije in Italije. Te države so namreč z Anglijo in Nemčijo sopolpisnice locarnskega pakta. Vse so izjavile, da je odgovor Nemčije popolnoma nezadovoljiv. — V Nemčiji sami so že prišli do spoznanja, da je bil njihov korak prenagel. Na seji nemške vlade, na kateri se je sklepalo o odpovedi locarnske pogodbe, so bili baje vsi ministri za odpoved locarnske pogodbe, ne pa tudi za vkorakanje nemške vojske v Porenje. Ministri dr. Schacht, Neurath in vojni minister Blomberg pa so bili temu nasprotni. Zmagalo pa je stališče narodno-socialističnih ministrov. V Nemčiji so baje uvidevnejši ljudje v strahu pred posledicami, ker se je nemška vlada prenagila in nemška vojska še ni pripravljena na vse.

Vse posredovalne predloge Anglije je Nemčija odklonila. Nemška vlada izjavlja v svojem odgovoru, da nikakor ne

more odpoklicati svojih čet iz Porenja, ker bi to pomenilo okrnjenje njenih suverenih pravic. Pač pa je pripravljena zavezati se, da za časa pogajanj ne bo zvišala svojih posadk v Porenju, ki imajo samo velikost mirnodobnih posadk. Militarizacijo Porenja pa je pripravljena Nemčija omejiti samo pod pogojem, da tudi Belgija in Francija zmanjšata svoje posadke ob Porenju.

Novo zmešnjavo je še povzročil Hitler, ki je imel zopet govor o zadnjem nemškem koraku. Na široko je govoril o svojem prizadevanju, da pride do zblizanja s Francijo. Ta sporazum pa je mogoč le tedaj, če ga skleneta enakopravna naroda. Opozarja na boljševisko nevarnost in zato ponavlja, da je bila locarnska pogodba zaradi francosko-ruskega pakta kršena. Nadalje je izjavil, da ima raje, če je Nemčija popolnoma osamljena, kakor pa da bi bila osramočena. Končno je zagrozil, da bo Nemčija svoje pravne ponudbe umaknila, če bi ostal v veljavi versajski mir.

V Londonu se je nato v soboto sestal k zasedanju svet Zveze narodov, na katerega so povabili na predlog Angležev tudi Nemčijo. Nemčija je stavila kot pogoj svoje udeležbe, da bo navzoča kot popolnoma enakopraven član, četudi ni v Zvezi narodov, in pa pod pogojem, če se ji zagotovi, da se bo čimprej začelo pogajanje o izpremembi versajškega miru. Francija je nemške pogoje ostro zavrnila, Angleži pa bi kljub temu radi dobili Nemce k zeleni mizi, četudi priznavajo, da imajo Francozi prav. Proti nemškim predlogom so nastopili tudi zastopniki Romunije, Turčije, Rusije, Poljske in Španije. Na koncu pa je svet Zveze narodov vendar sprejel sledeče nemške pogoje: 1. enakopravnost Nemčije pri posvetih sveta ZN; 2. pogajanja se bodo razširila na znane Hitlerjeve predloge o organizaciji miru v Evropi.

O nadaljnem razvoju dogodkov ni mogoče zaenkrat reci še ničesar. Francija sicer zahteva, da se morajo proti Nemčiji začeti takoj izvajati najstrožje sankcije, pa je ostala v tej zahtevi osamljena in ne bo prodrla. Poleg tega je Francija podkrepila svoje stališče z grožnjo z mobilizacijo, tako da je nekaj časa izgledalo, da se zares zbirajo na zapadu vojni oblaki in da bo takoj prišlo do izbruha strašne nevihte. Ozračje pa se bo verjetno pomirilo.

Verska preganjanja v Nemčiji. Tajna državna policija (Gestapo) je izdala odredbe zoper nekatere cerkvene zastopnike. Tako so v Hessenu aretirali pastora Behringerja skupaj s sedmimi člani župnije, češ, da je vprizarjal nered z organiziranjem verskega tedna. Tudi v Spandau-u so prepovedali cerkvene obrede. Po drugi strani je pa prosvetni minister prepovedal vsem teološkim profesorjem udeležbo na konferencah, ki jih organizira cerkev.

Angleško vojno brodovje je odplulo domov. Večina angleškega vojnega brodovja, ki je ves čas krize zaradi italijansko-abisinskega spora križarilo po Sredozemskem morju, je odplula proti Angliji. V Gibraltarju je ostalo samo nekaj manjših edinic angleškega brodovja. Povratek angleškega brodovja v domače vode se

pred Kovnico d. d. delavci, katerim podjetje dolguje še velike vsote za plače, in so čakali, da bi intervenirali pri tem ali onem članu uprave toda čakali so zaman.

Železničarska poročila

Razburjenje med stanovalci železničarskih hiš. Stanovalci obeh hiš Občekoristne stavbene in stanovanjske zadruge na Dunaju v Mariboru so zaradi časopisnih poročil o sklenjeni kupčiji silno razburjeni. Vsi se sprašujejo, kako so se mogli najti ljudje, ki so se udali prigrigvarjanju uradnika državnih železnic Tumpeja ter kupiti stanovanja v teh hišah, katere so zgradili mariborski železničarji s svojimi prispevki, da bi imeli na starost cenena in zdrava stanovanja. Kdo bo sedaj tem revežem odplačal vse ono, kar so iz svojega prispevali za ureditev stanovanj, za njihovo vzdrževanje, za vrtove. Baje so med novimi reflektanti za ta stanovanja tudi profesorji in pripadniki drugih bolj-ših stanov. Ali bodo res tako trdosrčni, da bodo šli in metali uboge železničarje iz stanovanj, v katerih stanujejo, odkar so bile te hiše sezidane? Železničarji kličejo na pomoč oblast, da nastopi in napravi končno konec takemu počenjanju g. Tumpeja. Če so se našle za navadne železničarje, ki niso nikdar nikomur nič žalega storili, samo zaradi njihove značajnosti ali pa zaradi podlega neresničnosti obrekovanja službe daleč tam spodaj na jugu v Skoplju in še dalje v Macedoniji, pa se bo našla tam služba tudi za g. Tumpeja. Če je tak narodnjak, kakor se dela, mora biti prav vesel, če bo lahko šel še tja doli spoznavat življenje. Za njim ne bo žaloval noben železničar v Mariboru, pač pa bodo vsi hvaležni železniški upravi, če ga čim prej postavi. Njegove nadvlade pa mora biti enkrat konec v Mariboru, drugače si bomo železničarji napravili sami red.

O kupčiji železničarskih hiš v Mariboru se je zvedelo sedaj sledeče: Kupno pogodbo z Občekoristno gradbeno in stanovanjsko zadrugo na Dunaju, ki je lastnica obeh hiš v Mariboru, je sklenila Kreditna zadruga nastavljenec državnih železnic v Mariboru. Pogodba zahteva, da mora kupec položiti na Dunaju do 2. maja t. l. kupno svoto v znesku približno 140 tisoč šilingov. Zadruga je pri sklepu pogodbe dala že 50.000 šilingov na račun. Med članstvom Kreditne zadruge je nastalo zaradi te kupčije znatno vznemirjanje. Po pravilih je Kreditna zadruga zato tukaj, da sprejema vloge članov in daje železniškim nastavljenecem posojila, ne more pa se baviti z nepremičninskimi kupčijami. Vprašanje je tudi, kako se bo posrečil drugi izvoz denarja. Denar ima Kreditna zadruga od Podpornega društva železničarjev v Mariboru, vložil ga je pa tja po prejšnji komisari g. Zavadijal. Ljudje se tudi sprašujejo, kako je mogel dobiti g. Tumpej kot državni uradnik dovoljenje od ministrstva kar za dvakratno tako potovanje na Dunaj.

Hud udarec je zadel vrlega delavskega organizatorja in borca za pravice delavcev mariborskih železniških delavnic g.

Martina Medveška. Nagle smrti, zadeta od kapi, ga je zapustila njegova 36letna hčerka Marija. Na poslednji poti jo je spremlilo preteklo soboto veliko ljudi, prijateljev Medveškove rodbine in njegovih tovarišev, ob grobu pa je igrala godba Danice turobne žalostinke. Naj počiva blaga mladenka v miru, žalujočim staršem naše iskrene sožalje!

Nov železniški most čez Savo v Zagrebu. V Zagrebu so začeli graditi nov železniški most čez Savo. Delo je razdeljeno v dve etapi. Prva etapa, zgradba stebrov, je že v delu. Druga etapa del obsega mostno konstrukcijo, za katero je bil razpis natečaj. Poslanih je bilo 54 načrtov, pri katerih sodeluje skupno 27 tvrdk, med njimi nekatere velike in znane strojne tovarne, ki so specializirane za zgradbo mostnih konstrukcij. Prvo nagrado v znesku 60.000 Din je dobila nemška tvrdka »Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg«. Po tem načrtu bi bil most težak 1900 ton in bi veljal 19 in pol milijona Din. To je najnižja ponudba. Strokovnjaki trdijo, da ta načrt tako s tehničnega kakor z gospodarskega stališča popolnoma ustreza. Druga nagrada v znesku 40.000 Din je bila dodeljena načrtu pod geslom »Stros-mayer«, ki ga je poslala brodska tovarna strojev in vagonov. Po tem načrtu bi bil most težak 2700 ton, veljal bi pa 24 milj. Din. Tretji načrt, ki je bil nagrajen z 20 tisoč Din, je poslal arhitekt Eisler iz Hanoverja v Nemčiji. Ta most bi bil težak 2500 ton, veljal bi pa 25 milijonov in pol. Odbor strokovnjakov je o vsakem načrtu posebej podal svoje mnenje. Prometno ministristvo bo sedaj odločilo, po katerem načrtu se bo most zgradil, nakar bo takoj razpisana licitacija.

Število prometnih nesreč. Prometni minister dr. Spaho je v svojem poročilu o proračunu podal tudi pregled železniških nesreč v zadnjih šestih letih. Tako je bilo trčenj l. 1929 31, leta 1932 23, leta 1934 14; iztirjenj leta 1929 98, leta 1932 29, leta 1934 23; skupaj raznih trčenj, iztirjenj in drugih nesreč leta 1929 493, leta 1932 392, leta 1934 314. Ob tej priliki jih je umrlo ali bilo poškodovanih: železničarjev poškodovanih leta 1929, 126, leta 1932 70, leta 1934 64; mrtvih: leta 1929 23, leta 1932 20, leta 1934 8; potnikov poškodovanih leta 1929 35, leta 1932 139, leta 1934 108; mrtvih: leta 1929 59, leta 1932 40, leta 1934 20.

Poneverbe pri bratovski skladišču v Zagorju. Lepega blaginika je imela krajevna bratovska skladišnica v Zagorju. Že lani je prišel Otmar Peterlin zaradi poneverbe pred sodišče, pa je bil radi pomanjkanja dokazov oproščen. Po tej sodbi pa je krajevna bratovska skladišnica 23. oktobra lani izdala svojim aktivnim članom rudnika TPD v Zagorju članske izkaznice, ki so nadomestile po zakonu predpisano člansko knjižico. Ko so se te izkaznice razdelile med rudarje, so se takoj javili rudarji ali njih žene ter zahtevali, da se iz članskih izkaznic izbrišejo

otroci, ker niso bili nikdar rojeni. Takih slučajev je bilo sprva 21. Poznejša preiskava je ugotovila še 14 primerov, ko so bili v izkaznicah zabeleženi nerojeni otroci. To je dalo povod ponovni preiskavi, v katero je bil edino zapleten vpokojeni blaginik bratovske skladišnice Otmar Peterlin. Dognano je bilo, da je obtoženi Peterlin nepravilno likvidiral in zaračunal za nerocene otroke dečjo opremo v znesku 560 Din za vsakega in da si je tako prisvojil in pobasal v svoj žep 19.600 Din. Prišli so na sled tudi, da je obtoženi Peterlin zaračunal za porodniške stroške stranki Baš 84 Din, ki jih pa ni prejela. Zagovarjal se je, da je bil radi preobremenjenja živčno čisto razravan in ni mogel odgovorjati za vse svoje korake. Obsojen je bil na 8 mesecev strogega zapor.

Kaj je novega v trboveljskih revirjih? Boljšo zvezo z Zagorjem dobimo z novo cesto preko Slačnika, katere je predvidena v novem banovinskem proračunu. Sedanja cesta preko Sv. Urha je za vozovni promet prestirna in nevarna posebno na trboveljski strani. Pri gradnji ceste pa bo zaposlenih lepo število brezposelnih. — 100% volilcev se je podpisalo iz okolice Sv. Marka in Sv. Katarine na vlogo za priključitev nazaj k Trbovljam. Odcepitev od Trbovelj se je izvršila iz političnih vidikov, da so bivši režimovci dosegli nove volitve v Trbovljah in v Hrastniku, a so še bolj žalostno pogoreli kot prvikrat. Sedaj pa se bodo tiste nerodnosti popravile.

Slabo finančno stanje zagorske občine. Zadnja občinska seja je obravnavala finančni položaj naše občine Zagorje. Naše finančno stanje je slabo. Od v proračun vnešene svote 1.700.000 Din se je do zdaj prejele le okrog 850.000 Din. Dobilo se bo do konca računskega leta še 120.000 Din. Primanjkljaj bo znašal okoli 750.000 Din. V proračunskem letu 1935—36 je vnesla prejšnja občinska uprava kot dohodek 200.000 Din od novih trošarin, katerih pa občina ni uvedla. Dalje je v istem letu vnesla občina kot dotacijo banovine znesek okoli 360.000 Din, tudi od te svote ni občina prejela ničesar. Samo ta dva primanjkljaja znašata okoli 560.000 Din. Seveda so bile potem doklade lahko nizke. — Sledilo je poročilo gradbenega cestnega odbora. Do konca leta 1935 bi se moral predložiti banki upravi načrt za vzdrževanje in izboljšanje občinskih cest za petletko do leta 1940. To se je zdaj zgodilo. Občina ima nekaj nad 13 km občinskih cest I. reda in nekaj nad 89 km občinskih cest II. reda. Vzdrževalni stroški znašajo 150.400 Din. V predvideni petletki bi se postopoma vse te ceste zboljšale z dotacijo banske uprave in ljudskim smotrenim delom.

Duhovna obnova rudarskih revirjev. Dne 14. marca se je pričel v župni cerkvi sv. Petra in Pavla v Zagorju in v podružni cerkvi sv. Marjete na Lokah sv. misijon. Vodi jo ga gg. misijonarji sv. Vincencija Pavelskega. Misijon bo trajal do 25. marca.

Iz našega zlatega rudnika v Bosni. Že dve leti preiskuje londonska družba Goldfield Limited opuščeni rudnik pirita v Bakovičah pri Fojnici v Bosni. Angleški inženjerji so preiskovali teren, da bi se prepričali, ali je dovolj rude za dolgotrajno eksploatacijo, odnosno če ruda vsebuje dovoljne količine zlata. Kakor se zdi, so

rezultati zelo povoljni, ker so pred kratkim prispeli iz Anglije številni stroji za vrtanje in kopanje. Vse kaže, da bodo Angleži pričeli v velikem obsegu pridobivati in predelovati tamošnjo rudo. — Ležišča zlata v tej okolici so znana že iz starega veka in že Rimljani so v teh krajih zbirali v naplavinah zlata zrnca. — Doslej so samo pri poskusnem kopanju pridobili že 30.000 ton piritove rude, ki vsebuje zlato. Našli so pa tudi več novih zlatih žil. Po mišljenju sedanjih lastnikov je poslovanje zajamčeno za nekaj desetletij.

Občni zbor JSZ ob priliki proslave dr. Krekove 70letnice v Mariboru. Občni zbor JSZ in proslava dr. Krekove 70letnice sta pričela zadnjo nedeljo dne 15. marca s sv. mašo ob 8. uri v frančiškanski baziliki. Po službi božji je bil občni zbor v dvorani Zadrugne gospodarske banke. O delovanju Zveze sta poročala predsednik Kores ter tajnik Rozman. Iz poročila tajnika Rozmana smo zvedeli, da je ustanovila mariborska ekspozitura v minulem letu nove skupine v: Slov. Bistrici, Framu, Radenci, Gornji Radgoni, Otiškem vrhu, Breznu-Ribnici. Ekspozitura šteje sedaj že 660 članov. V Mariboru ima že 11 obratnih zaupnikov, ko lani še ni imela nobenega. Odbor, ki je bil na obnem zboru izvoljen, je sestavljen sledeče: Kores Martin, Reberšek Karol, Arih Andrej, Slokar Vladimir, Žigon Franjo, Vidic Jože, Arnuš M., Fajhter Jožef. Obnemu zboru je predsedoval predsednik JSZ Srečko Žumer iz Ljubljane, ki je govoril ob zaključku o rajnem dr. Kreku. — V nedeljo popoldne je igrala delavska mladina v isti dvorani socialno dramo »Boštjan iz predmestja«. Predstave so se udeležili številni delavci in njih prijatelji.

Izkopnine v lateranu v Rimu. Enrico Josi, profesor papeškega zavoda za krščansko prazgodovino sporoča, da so končana izkopavanja v srednji ladji lateranske bazilike. Dognali so, da so tla bazilike nad ruševinami velikega poslopja, ki je bilo nekoč častniški kazino telesne straže Septima Severa (193—211). To je bila dvonadstropna hiša, kjer so v pritličju našli kose pisanega marmorja, več stebrov in plošč ter stenskih opaz. Ko so kopali pod stensko ladjo bazilike, so našli temeljno zidovje nekdanje bazilike, ki jo je prvič dal zidati cesar Konstantin (323—332). Zdaj je dognana vsa zgodovina o začetkih in razvoju lateranske bazilike v Rimu, ki se je mnogi romarji brez dvoma dobro spominjajo.

Sv. Beda — vremenoslovec. Znanstveni časopis angleške meteorološke (vremenoslovske) družbe je nedavno sporočil, da je bil učen angleški benediktinec Beda, ki je umrl pred 1200 leti, prvi angleški zgodovinar in ustanovitelj angleške meteo-

Iver-Kolenc:

Denar.

Sodobni roman.

11

Muzard je nato stopil k Agostiniju in ga je vprašal:

— Gospod, vi pripadate banki Fideliji?

— Ne — je odvrnil Italijan z naglasom, ki je iz njega izzvenelo, da noče imeti deleža v njej.

Gospodična Loche je medtem stopila h klavirju. Zaigrala je neko lepo pesem. Soléme, ki je bil navdušen muzikant, se ji je takoj pridružil. Kmalu se je vsa družba zbrala okrog klavirja. Le poslanec je ostal v svojem naslonjaču.

Agostini se je držal Muzarda. Zaplesti se je hotel z njim v daljši razgovor.

— Loche je sijajen, a čuden poslovodja — je začel. — Jaz bi mu zaupal imetje mojih vlagateljev, zaupal bi mu milijone, a od svojega denarja mu ne bi posodil niti sto frankov, ker on drži v eni zaprti roki srečo, v drugi pa propad in nihče ne ve, katera roka se mu bo prej odprla.

Muzard je molčal. Prisluškoval je razgovoru, ki sta ga imela Blond in Gérard.

— Rečem vam, — je dejal Blond — da je Andriana Ornans pravi talent. Vesel sem, da sem jo pridobil za svoj list. Njen današnji članek je sijajen.

— Koliko je stara? — je vprašal Gérard.

— Ne vem. Morda petindvajset let... Izredno dekle. Dela z veseljem in ima zelo trezne življenjske nazore.

Muzard si je v duhu predstavil samotno sobico, kjer deklica piše pri luči, zmučena od nočnega dela in svetlih oči, ki se od časa do časa izgubljajo v temnem prostoru...

Zdrnil ga je Odetin glas.

— Gospod, — je rekla tajniku polglasno — jaz bom prihodnji teden kupila dve delnici po stopetindvajset frankov, a moj mož o tem ne sme vedeti.

— Počakajte kakih pet dni — je šepetaje odvrnil tajnik — in potem pridite v banko k meni.

Ura je odbila polnoči. Muzard je stopil k Solémeju in mu je dejal:

— Pojdiva! Polnoči je in jaz sem zelo zaspan.

IV.

Na oltarju svoje lesene cerkve je župnik Naim bral mašo Vseh svetnikov. Edini okras revnega oltarja je bil pozlačen križ in nekaj voščenk; njihovi plamenčki so skrivnostno drhteli okrog tabernaklja. Cerkev je bila nabito polna.

Duhovnik je stopil na levo stran oltarja in je začel brati evangelij: Jezusov govor na gori o blagorih. »Blagor ubogim... Blagor usmiljenim...« je drhtelo duhovnikovo srce od sreče, ker je bil sam ubog in se je rešil vezi zemeljskega bogastva ter je čutil usmiljenje do svojih revnih ovčic.

Oh! Kako ljubi vse svoje župljane; kako ljubi te, ki so prišli v cerkev; kako one, ki so ostali doma v svojih bornih kočah; kako ljubi zlasti bolnike, ki s trpljenjem brišejo svoj dolg. Oni so veje, on steblo, ki jemlje nase vso krivdo njihove vesti in dela pokoro za njih, a vsako najmanjše njihovo dobro delo prinaša na oltar in ga daruje Jezusu s prošnjo, naj zaradi teh dobrih del blagoslovi njegovo čredo.

»Blagor čistim v srcu... Blagor krotkim...« je drhtel dalje. Ah! Svet misli, da silni, močni osvajajo zemljo in živi v zmoti, ko se peha za krivo fizično močjo, medtem ko je krotkost ona prava sila, ki more svet osrečiti.

Po prečitavanju evangelija se je duhovnik obrnil, da bi govoril. Prvi hip je ostrmel. Toliko ljudi še ni videl v svoji cerkvi. Otroci in slabo oblečeni ljudje

so bili pomešani z ženskami, ki so nepočesane, bledih upadlih lic, dajale pravo sliko pomanjkanja; in vsi so tvorili kopico prezrete raje, vržene iz velikega mesta. Naim ne najde pravih besed. V duhu vidi svoje stanovanje, udobno posteljo, dobro hrano, sveže perilo in vse ugodnosti, ki jih ima.

— Ubogi pastir — vzdihne — toliko vsega imaš, oni pa ničesar; ti ješ, oni gladujejo; ti si srečen, oni vzdihujejo in jočejo...

Oči so se v pričakovanju upirale vanj...

In glej, kar je mislil v sebi, to je začel po malem izgovarjati, z drhtečim glasom, ki je bil kot krik njegove črede.

»Oče, kruha nimajo! Oče, njihovi otroci umirajo od pomanjkanja! Ne prosim za njih bogastva, ki kvarijo, ne prosim denarja, ki zaslužnjuje, samo kruha prosim!«

»Mater, ki so tukaj, tako ljubijo svojo deco, da prenašajo največje pomanjkanje, samo da jo prehranijo; a ti ljubiš svoje otroke mnogo bolj, kakor one svojo deco. Poglej torej na njihovo bedo in usmili se jih!«

»Oče, ti veš, da jih jaz ljubim; te, ki so tu zbrani in one, ki so ostali doma; veš, da bi za njih dal svoje življenje. Daj jim kruha, in jaz se bom trudil, da jih vse privedem pred tvoje noge.«

Nekatere žene so padle na kolena in so v srcu ponavljale duhovnikovo prošnjo; drugim pa so se oči napolnile s solzami. Duhovnikova beseda je vse presunila. Može so kakor pribiti sedeli v klopeh. Duhovnik jih je začaral. Prišli so iz radovednosti, nezaupljivi in neprijateljsko razpoloženi, a sedaj so čutili, kako jim je srce napolnil mir.

Župnik Naim je proti vsem razširil roke in jih je blagoslovil. Nato se je obrnil k oltarju in je nadaljeval mašo.

Po maši se je podal s kelihom v roki v zakristijo. Verniki so nekaj časa gledali za njim, kakor da bi

rologije. V njegovih številnih spisih so članki o vremenu, oblakih, snegu, toči, zraku, blisku, rosi, o mavrici in vetrovih. Dasi njegovi članki niso nič več moderni, vendar je sv. Beda zbral mnogo snovi za pobudo kasnejših raziskovanj vremenslovlja.

Slepce pozidal hišo. Lansko leto je dovršil slepi španec Alvarez Salaz iz Cordove svojo hišo. Mož je že od svojega osmega leta popolnoma slep. Hišo je gradil devet let in pri delu mu ni pomagal nihče razen njegove matere, ki je zdaj v 60. letu. Hiša je tako vzorno sezidana, da so jo hodili ljudje ogledovat še med delom. Slepemu zidarju so izrazili domačini svoje priznanje s tem, da so se korporativno udeležili slavnosti, ki jo je priredil Salaz po dovršenih gradbenih delih. Mestni župan iz Cordove je izrekel vztrajnemu zidarju-slepcu čestitke v imenu vseh občinarjev. Salaz se je županu zahvalil z ganljivimi besedami. Dejal je, da ga neizmer- no veseli, da morejo vsi drugi videti po- dobo hiše, kakršno je nosil v svoji duši še iz mladih let.

V vesolni katoliški cerkvi je sedaj ne- kako 15.700 katoliških zasebnih bolnišnic, 13.400 vzgojevališč za mladino ter kakih 140.000 zavodov za pomoč doma. Karita- tivnega strežnega osebja je sedaj v okviru katoliške cerkve okroglo 350.000 redovnic ter 32.000 redovnikov, kakor tudi 120.000 izvežbanih laičkih strežnikov in strežnic. Število prostovoljnih pomočnikov, ki delajo zastoj, se ceni med katoličani na 6.650.000 oseb.

Tiskarna za 60 jezikov. Državna tiskarna v Leningradu ima med vsemi tiskarnami menda najbogatejšo zbirko šk. Pravkar je svoje zalogo tako izpolnila, da more ti- skati vsako poljubno delo svetovne litera- ture v 60 jezikih. Med temi 60 vrstami šk. jih je več nego tretjina za jezike, ki jih Ev- ropa komaj po imenu pozna. Na ogrom- nem ozemlju Rusije govore jezike, ki so jim slovnicno določili šele po svetovni voj- ni. Tudi ni čudno, da so med Rusi poli- gloti (taki, ki govorijo več jezikov), ka- kršnih na svetu ni dosti. Prav genij v tem pogledu je n. pr. ruski poslanik v Parizu Potemkin. Prej je bil profesor tu- jih jezikov v Moskvi. Kot poslanik v An- kari je zbudil ogromno začudenje, ko se je v šestih tednih igraje naučil turščine, ki je prej ni poznal. Turščina pa velja za enega najtežjih jezikov na svetu.

Abesinski cesar obupava radi slabega položaja na bojiščih in hoče poiskati smrt v boju. Kakor poročajo pariški listi, so se izvršile na dvoru abesinskega cesarja v zadnjih dneh velike spremembe. Haile Selassie je odpustil minul teden vse evropske člane svojega dvora, med drugimi tu- di svojega izkušenega telesnega zdravnika dr. Hammerja, ki je bil obenem švedski konzul v Addis Abebi. Kakor dr. Ham- mer, je bil odpuščen iz dvorne službe tudi francoski grof Roquet, ki je doslej vodil cesarjevo letalo. Cesar je vse te ljudi po- vabil k sebi in jim sporečil svojo odloči- tev, se jim lepo zahvalil za vse usluge, ki so mu jih napravili, za slovo pa jih je bo- gato nagradil. Za osebe, ki so mu bile posebno blizu, kakor dr. Hammer in grof Roquet, je pripravil cesar posebne spo- minke, s katerimi jih je odpustil iz slu- žbe.

be. Odpuščen sta tudi oba francoska šo- ferja, ki sta cesarja prevažala z avtomo- bilom. Ukrepi so seveda povzročili raz- zumljivo začudenje in mnogo komentar-jev. Poznavalci razmer na abesinskem dvoru pravijo, da se je cesar odločil za ta korak zaradi tega, ker se hoče posihmal osebno udeleževati kot vojskovodja svoj- jih čet ter po možnosti doživeti usodo svoj- jih prednikov, n. pr. cesarja Teodorja, ki je pri zlomu svoje vladavine iskal in tudi našel smrt v boju. Vsi odpušteni cesarje- vi nameščenci so na izrecno željo Haileja Selassieja odpotovali domov, kamor bodo v kratkem prispeli.

Od Italijanov poraženi abesinski rasi ali poglavarji. V abesinskem cesarstvu postanejo knezi in kraljevi namestniki posameznih dežel v primeru vojne voja- ški poveljniki provinc, ki so jim izročene v upravo. V tej funkciji so za vsako stor-jeno napako in neuspeh osebno odgovorni cesarju, ki razpolaga ne le z njih življe- njem, ampak tudi z njihovim imetjem. To nam pojasnjuje marsikateri napor abesinskih rasov, da bi izšli kot zmagovalci iz vojne. Če poročajo iz italijanskih virov, da je pet abesinskih rasov premaganih skupno s svojimi 150.000 vojščaki, pome- ni to za Abesinijo ne le izgubo ozemlja, ampak tudi za rase same izgubo časti, premoženja in na koncu še glave. Prvi iz- med abesinskih vojskovodij, ki ga je zadel na italijansko-abesinskem bojišču poraz, je bil ras Desta, cesarjev zet. Drugi izmed premaganih abesinskih vojskovodij je ras Mulugeta, mož, ki ga ni več med živimi. Mulugeta je bil veteran iz bitke pri Adui l. 1896. Tretji poraženi vojskovodja je ras Sejum, vnuk bivšega cesarja Ivana, ki je vladal Abesinijo od l. 1872. do 1889. Četrti izmed poraženih abesinskih knezov je ras Kasa, potomec stare abesinske plemeni- taške rodbine in najimovitejši človek v državi črnega cesarja. Končno še ras Im- ru, guverner province Gočam. Ta ras je veljal za največjega nasprotnika italijan- ske okupacije. Ras Imru je moderno orien- tiran človek, zelo preudaren in energičen v vsakem pogledu.

Vrane in njih zarod. Bog si ga vedi, za- kaj oponašajo vrane, da ravnaajo slabo s svojim zarodom? Resnica je namreč ta, da skrbijo zanj celo za ceno lastnega življenja. Če enega izmed staršev zadene smrt, drugi požrtvovalno vzreja mladiče. O neumnih pticah pravijo, da ne poznajo ljubezni do svojih mladičev, vrane pa go- tovo niso neumne. O tem pripoveduje neki angleški posestnik zanimivo zgodbo. Več let so vrane gnezdele v vejah nekega bresta na njegovem zemljišču. Neke po- mladi pa so se obotavljale, da bi se spet naselile na tem drevesu. Imele so razbur- jeno zborovanje, kakršna so med vrana- mi običajna, po tem zborovanju pa so pri- čele sistematično podirati stara gnezda in graditi nova na sosednem drevesu. Ne- koliko mesecev pozneje se je brest zrušil. Ptice so bile očitno spoznale, da ni več varen in se niso le same preselile z njega, temveč z uničenjem gnezd tudi druge to- varišice opozorile, da drevo za gnezdenje ni primerno.

Širite „Delavsko fronto“!

čakali, da se še vrne, potem pa so se obrnili in so vrel proti vratom.

Ko se je cerkev na pol izpraznila, sta stopili iz ene prvih klopi gospa Chastenac in Ivanka. Šli sta proti oltarju, od tam pa sta zavili v zakristijo.

Ivanka je bila zelo mlada deklica, plavih oči in svežega nežnega obraza. Ta dan je imela na sebi črno baržunasto obleko.

Duhovnik je s tihim nasmeškom pozdravil svoji znanci.

Ivanka je prva spregovorila:

— Gospod župnik, kako navdajenje ste imeli danes? Midve s teto sva prišli, da bi slišali vašo pridigo, a vi ste mesto pridige molili. In kako za- vzeto so poslušale vaše ovčice! Govorili ste iz nji- hovega ranjenega srca... Ali je res, da trpijo tako pomanjkanje?

— Da! — je odvrnil župnik Naim. — Eni so brezposelni in nimajo za prehrano svojih družin nikakih sredstev; drugi imajo neznatno plačo in s to morajo prehranjevati sebe, ženo in šest — sedem otrok; poleg teh je mnogo bolnikov. I prvi i drugi i tretji trpijo pomanjkanje in so potrebni pomoči. Zavedam se, da bi bil moral pridigati, a nisem mogel. Bog mi bo gotovo odpustil. Saj sem prosil kruha za reveže, ki so —

Gospa Elizabeta Chastenec se je zresnila: njen lepi obraz je zažarel.

O, gospod župnik, — je prekrižala — kaj bi vam moral Bog odpustiti? Tako lepo niste nikdar govorili ko danes!

Ko so žene, ki še niso zapustile cerkve, videle, da gospe govorita z župnikom, se je tudi v njih vzbudi- la želja, da bi z njim govorile. Hitele so proti zakristiji in so jo na mah napolnile. Gospe sta bili potisnjeni k steni.

— Gospod župnik, pomagajte mi! — je dvigala roke k duhovniku neka župljanka. — Vidim, da vi

razumete bedo. Glejte, imam četvero bolehave dece v postelji, a nimam niti novčica za hrano. Tu sem šele tri dni in ne vem, na koga bi se obrnila.

— Tudi jaz prosim pomoči — je dodala neka starka. — Sestero sirot moram vzdrževati, a nimam ničesar razen teh dveh slabotnih rok. Kaj naj storim, gospod župnik?

Neki mlad delavec je nesramno pogledal duhov- nika in je posmehljivo dejal:

— Če bi Bog v resnici bil, bi nam bil med vašim ganljivim govorom natresel kruha.

Duhovnik se je milo nasmehnil. Položil je de- lavcu roko na ramo in mu odvrnil:

— Dragi prijatelj, ali ste vi vedno pomagali va- šim revnejšim tovarišem, ki so vas prosili pomoči. Niste odbili nikdar nobene prošnje?

Duhovnikova vprašanja so delavca zmedla. Brez besede je odstopil in se pomešal med množico.

— Pomagaj nam! Pomagaj nam! — so se slišale od vseh strani prošnje.

Neka mlada žena, ki se je prerila skoz množico k duhovniku z bolnim otrokom v naročju, ni prosila ničesar, toda usnitce so ji drhte, ko je otrokovo glavico prislonila k duhovnikovemu obličju.

— Ljubi otroci — je žalostno odgovoril duhov- nik. — Kako naj vam pomagam? Ko pa sem tudi jaz sam revež in ne morem delati čudežev...

V ozadju je zadonel ženski glas:

To je bil glas gospe Chastenac, ki se je prerivala proti duhovniku.

— Grozno je to! Grozno, grozno! — si je poše- petavala.

Ko se je prerila do župnika, je odprla svojo ročno torbico in jo je ponudila duhovniku z besedami:

— Razdelite vse, kar je v torbici; pustite samo dvajset sonjev za tramvaj.

Duhovnik jo je začudeno pogledal.

— Gospa, ali ste dobro premislili, kaj delate —

Za viničarje in poljske delavce.

Kmečka gospodarska sloga na Hrvaš- kem je hvalevredno poskrbela za dvig cen živini in dokazala, koliko premoreta sloga in samopomoč, če sta prav organi- zirani. Živinorejce ni več predan milosti in nemilosti prekupčevalcev in mesarjev. Gospodarska sloga na Hrvaškem je v najnovejšem času raztegnila svoj delo- krog na drugo področje. Njeni zaupniki so določili najnižje meze za viničarje in poljske delavce in so pričeli s to akcijo najprej v Somboru. Za delo pri kmetu se je določila dnina po 10 Din in hrana na dan. Za delo na posestvih meščanov ter večjih posestvih pa dnina za moške po 20 Din, za ženske pa po 15 Din brez hrane, odnosno za moške po 15 Din in ženske po 10 Din s hrano. — Zaupniki Gospod. sloge hodijo sedaj po poljih in vinogra- dih ter kontrolirajo, ali se izvajajo ti nji- hovi pogoji. Poljski delavci, ki niso do- segli omenjenih minimalnih dni, na nji- hov poziv takoj zapuščajo delo. Akcija Gospodarske sloge gre za tem, da bi se preprečili primeri, ko so posamezni gos- podarji plačevali poljskim delavcem po 8 Din na dan in to brez hrane. Posestniki so na stavljenе pogoje pristali. V krat- kem se bo akcija razširila na vso Hrva- ško in Slavonijo.

PLANICA JE PRINESLA NOV SVETOVNI REKORD.

Pretekla nedelja je prinesla jugoslovanskemu sportu novo veliko zadoščenje. Tretje medna- rodne skakalne tekme v Planici na Gorenjskem so se končale z novim svetovnim rekordom. Prvič na svetu je bila preokrajena v smučar- skih skokih znanika 100 metrov. Planica je bi- la v nedeljo v središču mednarodne pozornosti. V krasnem vremenu so se tekme vršile, pri- sostvovalo pa jim je 15.000 gledalcev, ki so se pripeljali na Planico s 11 posebnimi vlaki. Pri- reditev so se udeležili med drugimi tudi ljub- ljanski škof dr. Rožman, ki je veličastno pla- niško skakalnice blagoslovil, minister dr. Krek kot zastopnik vlade in ban dr. Natlačen. Tudi iz inozemstva, zlasti iz Avstrije, je prišlo zelo veliko gledalcev. Tekme so se pričele ob 11. uri. Tekmovali so poleg naših skakačev še tudi Avstrijci, Čehoslovaki in švicarji. Norveški ska- kalci, ki so bili kar štirje najboljši, kar jih na svetu imamo (oba brata Ruud, Ulland in Ha- gen), so se v zadnjem trenutku skujali. Od svoje zveze so dobili dovoljenje, da ne smejo skakati dalje, kakor na 80 metrov in zaradi te- ga so raje odstopili, ko so videli, da nese ska- kalnica vse tekmovalce daleč preko te znamke. Zaradi takega nastopa Norvežanov je zavladalo med našimi gledalci proti Norvežanom splošno ogorčenje. Najprej so bili poskusni skoki, pri katerih so vsi tekmovalci skakali precej pre- vidno. Nato so sledili skoki v konkurenci. Naj- več točk si je osvojil Josip Bradl (Avstrija), drugi je Gregor Höll (Avstrija), tretji Rudolf Rieger (Avstrija), četrti dr. Harald Reinl (Av- strija), peti Franc Aschenwahr (Avstrija), še- sti Jean Lasseur (švica), sedmi Albin Novšak (Jugoslavija), osmi Rudolf Vrana (Čehoslova- ška), deveti Gustav Meier (Avstrija), deseti Jan Lukeš (Čehoslovaška), enajsti Franc Pri- bovšek (Jugoslavija) in dvajseti Oldřih Bu- darek (Čehoslovaška). V skokih za konkurenc- o je dosegel najdaljši skok Budarek s 86 metri. Oba jugoslovanska predstavnika sta izboljšala dosednji jugoslovanski rekord, ki ga je posta- vil lani Šramelj s 72 metri. Novšak je skočil v

konkurenci 77 metrov. — Popoldne so se vršili skoki izven konkurence, ki so prinesli splošno presenečenje. Najdalje se je pognal Avstrijec Bradl, ki je skočil 101 meter ter postavil s tem nov svetovni rekord. Naš Novšak je skočil 89½ metra, Pribovšek pa 77 metrov.

Državno prvenstvo rokoborcev. V nedeljo se je vršilo v Mariboru državno prvenstvo v roko- borbi za tri kategorije: bantam, srednje in pol- teško: Nastopilo je 17 rokoborcev od klubov: SSK Maraton (Maribor in odsek Ruše), Croa- tia in Sparta (Zagreb), Ilirija »Ljubljana«, Ha- koha (Subotica) in Jugoslavija (Belgrad). Tek- me je priredil SSK Maraton v vzorni organiza- ciji. Popoldne in popoldne so se vršila izločilna tekmovanja v Rušah, zvečer pa so bile finalne tekme v Mariboru v dvorani Zadrzne gospod. banke. Prisostvovalo jim je zelo veliko ljudi. Borbe so bile silno zanimive, saj so se srečali tukaj skoro sami dosednji državni prvaki. V bantam kategoriji je zmagal Toth (Sparta-Za- greb), drugi je Ilie (Jugoslavija-Beograd), tre- tji pa mariborski Maratonec 16letni Dolinsek (Croatia-Zagreb). V polteški je državni prvak Metzner (Croatia-Zagreb), drugi je Vidic (Ma- raton), tretji Begač (Sparta-Zagreb). Tekme so bile sportno na velik višini in silno napete. Iz- nenadili so povsem nepričakovano mlajši atleti, zlasti trije Maratonci: Dolinsek, Ivančič in Vi- dic, ki so se kljub močni konkurenci uspešno vrnili med najboljša atlete v državi. — V pri- hodnjem mesecu se bosta vršili še dve zanimivi tekmi: dvoboj reprezentanc dravske in savske banovine v Zagrebu ter srečanje med represen- tancama Zagreba in Maribora. Iz teh srečanj se bo sestavila državna reprezentanca, ki bo nastopila nato v Atenah proti Grčiji, v Pragi proti Čehom in v Varšavi proti Poljakom. V teh bojih se bodo pokazali zopet oni, ki bodo kot najboljši naši reprezentanti šli na olimpija- do. Te bo dva meseca pred olimpijado treniral poseben trener, ki ga bo dočela zveza iz Mad- žarske.

Nogometne zanimivosti. V mariborski skupini LNP so se v nedeljo nadaljevale ogorčene bor- be za točke. Na sporu sta bili dve važni tek- mi. V Mariboru sta se srečala dva stara rivala SSK Maribor in SK Rapid. Nepričakovano je zmagal Maribor z 2:1 (1:0). — SK Zvezničar je nastopil v Celju proti nevarnim Atletikom, ki so dosedaj že premagali Rapid in Maribor. Zvezničarji so se za oba poraza revanžirali ter premagali Atletike s 4:1 (2:1). — SSK Mari- bor se je s svojo zmago spravil na drugo me- sto v mariborski skupini, v kateri vodi sedaj Zvezničar. — V Zagrebu sta igrala Hašk in Hajduk 9:0, Gradjanski-Concordia 1:1. — V švici sta izgubili obe naši momke. V Bernu so Jung Boys premagali BSK 2:0, v Zenevi pa Servette našo Jugoslavijo s 4:0. — V Budim- pešti se je vršila meddržavna tekma Nemčija- Madžarska, katero so Madžari dobili s 3:2.

Lahka atletika. V nedeljo dne 22. marca se vrši v Mariboru na igrišču SK Zvezničarja crosscountry prvenstvo Maribora. Prvenstvo se deli na tri razrede: seniorsko na 5000 m, juni- orsko C razred 3000 m, B razred pa na 1500 m.

Redni občni zbor Krekove pozilnice

r. z. z. n. z.

v Mariboru

bo dne 28. marca 1936, ob pol 18. uri v zadržnih prostorih Meljska cesta 10 v Mariboru z naslednjim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Čitanje revizijskega poročila.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Odobritev računskega zaključka za le- to 1935.
5. Dopolnitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

je vprašal, ko je v torbici zagledal šop papirnatega in nekaj zlatega denarja.

— Ne — je odvrnila gospa. — Nisem razmišljala; vi ste mi dobri zgled brezneje usmiljenosti.

Duhovnikov obraz se je nato zresnil. Ozrl se je po zbranih in je z močnim glasom dejal:

— Glejte, otroci moji, Bog vam pošilja pomoč po vaši sestri, ki ji je bil podelil bogastva. Dar je velik in jaz ga bom razdelil med vas. Tisti, ki dobijo več, kakor jim je nujno potrebno, naj dajo ostanek svo- jim revnejšim bratom. Ne smete se ravnati po živa- lih, ki svojega plena ne delijo: ker kaj bi vam kori- stila pomoč, če bi ostali zli? Glejte, nebeški Oče je uslišal vašo prošnjo, toda obenem vam zapoveduje, da se morate med seboj ljubiti in podpirati. Kajne, da mi obljubite, da bodete radi dali miloščino onim, ki so revnejši od vas.

Štiriinpetdeset revežev je nepremično strmelo v svojega dušnega pastirja. Drhteli so od nenadne sreče in pričakovanja. Duhovnik je prešel denar. Izračunil je, da bo vsak dobil dvajset frankov. Denar je izročil cerkovniku z naročilom, naj ga gre menjat na drobšč. Cerkovnik je odšel, on pa je peljal zbrane pred oltar. Tam jih je razvrstil in jih pozval naj molijo.

Ko je duhovnik razvrstil množico, in se vrnil v zakristijo, mu je gospa Chastenac polglasno rekla:

— Kako dobro poznate ljudsko dušo!

Župnik se je nasmehnil.

— Kako ne bi poznal svojih ovčic, — je odvrnil — ko sem pa vedno med njimi.

Za trenutek je utihnil, potem pa se je spet oglašil:

— Gospa, poznam mladeniča, ki ljubi gospodično Ivanko in bi jo rad imel za ženo.

Nato se je obrnil k Ivanki.

— Ali imate namen se poročiti — je vprašal na- ravnost.

(Dalje sledi.)